

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/147/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319200467
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5319200467.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v spore žalobcu: Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom mesto P., XXX XX P., tohto času ÚVTOS a ÚVV Ilava, Mierové nám. 1, 019 17 Ilava, proti žalovanej: Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, Račianska 71, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12.000,- € s príslušenstvo, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 9C/15/2019-155 zo dňa 25.06.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej **p r i z n á v a** vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu žalobcu, pokiaľ sa domáhal uložiť žalovanému uhradiť mu náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12.000,- € s príslušenstvom zamietol, žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ sa týka ustálenia aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie v spore, mal za preukázané, že žalobca bol subjektom trestného konania vedeného pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 1T/5/2014, a teda pokiaľ k nesprávnemu úradnému postupu a vydaniu nezákonného rozhodnutia malo dôjsť v konaní pred súdom, žalobca správne v súlade s ustanovením § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. označil za pasívne vecne legitimovaný subjekt žalovaného - Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. V konaní bolo tiež preukázané, že konaniu na súde predchádzalo predbežné prerokovanie uplatneného nároku na náhradu ujmy príslušným orgánom. Z oznámenia Ministerstva spravodlivosti SR č. 38233/2017-141 zo dňa 31.05.2017 mal súd nesporne preukázané, že nárok žalobcu v konaní o predbežné prerokovanie nebol uspokojený, a teda bol v zmysle ustanovenia § 16 zákona č. 514/2003 Z. z. oprávnený obrátiť sa s týmto nárokom na súd. Žalobca predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za škodu odvodzoval od Trestného rozkazu Okresného súdu Čadca č. k. 1T/5/2019-278 zo dňa 07.05.2014. Trestný rozkaz ako rozhodnutie o treste z pohľadu skúmania podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu podlieha úprave obsiahnutej v § 8 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., a teda súd skúmal, či predmetné rozhodnutie o treste bolo v ďalšom konaní zrušené alebo zmenené ako nezákonné. V súdenom prípade trestný rozkaz Okresného súdu Čadca 1T/5/2014-278 zo dňa 07.05.2014 ako rozhodnutie o treste nadobudol právoplatnosť 31.07.2014. Žalobca v konaní netvrdil a ani nepreukázal, že predmetný trestný rozkaz bol po tom, čo bol na ňom vykonaný uložený trest zrušený ako nezákonný, a to ani ku dňu rozhodovania súdu o uplatnenom nároku na náhradu škody. V nadväznosti na výsledky vykonaného dokazovania súd zastal názor, že žalobca ako vinný v trestnom konaní, v ktorom bol vydaný namietaný trestný rozkaz, nevyužil všetky prostriedky procesnej obrany, ktorými v zmysle

ustanovenia Trestného poriadku disponoval. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, zbral ním podaný odpor voči trestnému rozkazu zo dňa 07.05.2014 č. k. 1T/5/2014-278 späť a žiadal, aby súd nariadil výkon trestu uloženého mu uvedeným trestným rozkazom. Pokiaľ i v ďalšom žalobca odvodzoval ním tvrdený nárok na náhradu škody z údajného nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Čadca v konaní 1T/5/2014 predchádzajúcemu vydaniu trestného rozkazu č. k. 1T/5/2014-278 zo dňa 07.05.2014, vychádzal súd zo záverov aplikačnej praxe, ktorými sa cítil v zmysle čl. 2 ods. 2 Základných zásad Civilného sporového poriadku viazaný. V zmysle týchto sa nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, ktorý koná v mene štátu, odzrkadlí v jeho rozhodnutí a v takom prípade sa možno domáhať nároku na náhradu škody spôsobenej takou činnosťou orgánu verejnej moci len z titulu jeho nezákonného rozhodnutia, ktorým bol tento jeho nesprávny úradný postup pri zisťovaní predpokladov pre vydanie rozhodnutia zavŕšený nie z titulu nesprávneho úradného postupu (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 327/2018-39 zo dňa 19.09.2018). Ak teda žalobca v konaní tvrdil, že trestnému rozkazu predchádzal nesprávny úradný postup, ktorého výsledkom bol uvedený trestný rozkaz, bolo vecou žalobcu brániť sa voči tomuto trestnému rozkazu a ak nevyužil všetky procesné práva priznané mu Trestným poriadkom a ním podaný odpor voči trestnému rozkazu zbral späť, nie je možné, aby toto svoje správanie v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/5/2014 sa snažil zlepšiť v konaní nároku na náhradu škody. Pokiaľ tvrdený nárok na náhradu škody zo zodpovednosti štátu vyvodzoval od ním tvrdených prietahov v konaní s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., súd o nároku na náhradu nie je oprávnený preskúmať efektívnosť a rýchlosť súdneho konania, môže iba vychádzať z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy žiadosti o prešetrovanie vybavenia žiadosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorým bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žalobca v konaní netvrdil a ani nepreukázal, že disponuje takýmito rozhodnutiami. Pokiaľ ďalej skutkovo svoj nárok odôvodňoval tým, že trestný rozkaz 1T/5/2014-278 zo dňa 07.05.2014 vydal nezákonný sudca, že Okresný súd Nitra pochybil, keď čakal 4 mesiace do právoplatnosti trestného rozkazu, hoci mal trest zahľadiť sám po odpracovaní prác, prípadne upovedomiť Okresný súd Čadca s porovnaním dôvodov, ktorými žalobca skutkovo odôvodňoval nárok na náhradu škody voči žalovanej v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 10.11.2016, považoval za preukázané, že tieto dôvody predmetom predbežného prerokovania nároku na náhradu škody neboli, a preto v zmysle ustanovenia § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. súd na tieto dôvody neprihliadal. Mal za to, že žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup a nezákonnosť rozhodnutia, a preto za nadbytočné a nehospodárne považoval dokazovať splnenie ďalších podmienok významných pre uplatnenie zodpovednosti štátu za škodu. Po zhodnotení všetkých v konaní vykonaných dôkazov jednotlivito aj vo vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že žalobca nepreukázal ani vznik a existenciu škody (ujmy). Ako vyplynulo z uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 2Tos/54/2015-40 zo dňa 15.07.2015, ktorým krajský súd rozhodol o žalobcom podanom návrhu na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 1T/5/2014, i keď vyšla najavo skutočnosť súdu skôr neznáma, t. j. skutočnosť, že žalobca v čase vydania trestného rozkazu Okresného súdu Čadca 1T/5/2014-278 zo dňa 07.05.2014 už mal trest povinnej práce v rozsahu 80 hodín uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/103/2012 zo dňa 01.04.2014 vykonaný, ani táto skutočnosť by neodôvodňovala iné rozhodnutie vo výroku o treste, ktorý bol žalobcovi uložený trestným rozkazom 1T/5/2014-278. Tým boli vyvrátené tvrdenia žalobcu, že bol v dôsledku trestu uloženého trestným rozkazom 1T/5/2014-278 nedôvodne po dlhšiu dobu obmedzený na svojich základných právach a slobodách, a tým mu vznikla aj tvrdená nemajetková ujma. K vznesenej námietke premlčania, poznamenal, že skúma premlčanie len existenšného nároku, avšak v danom prípade existencia nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy preukázaná nebola. S prihliadnutím potom na úspech žalovanej v spore priznal jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku okresného súdu doručil v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že je osoba práva neznalá a žiadal, aby súd toto rešpektoval najmä z dôvodu, že mu bol odňatý advokát proti jeho vôli. V prvom rade bol súd podľa neho povinný skúmať, či bola dodržaná zákonná lehota ním podanej žaloby na súd tak, ako to namietala žalovaná strana. Ak tomu tak nebolo, súd nemal o čom konať a už vôbec nie, aby sa vyhýbal tomuto vyjadreniu. Podľa neho zákonná lehota na podanie žaloby dodržaná nebola. Ak ho súd uznesením 9C/15/2019-58 zo dňa 12.03.2020 vyzval, aby sa vyjadril a označil dôkazy na základe tvrdení, tak tieto bol súd povinný v rozsudku zdôvodniť, nie sa im vyhýbať s argumentáciou, že ním uvedené dôvody neboli uvedené v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Nemalo potom z jeho strany žiaden význam sa na výzvu súdu vyjadrovať, dopĺňať dôkazy a takto

účelovo podporovať navyšovanie trov právnych služieb ku prospechu žalovanej. Naviac súd opakovane vyzýval aj žalovanú na doplnenie vyjadrení, ktoré čiastočne a neúplne v rozsudku zdôvodňoval. Za nesporné dôkazy považoval trestný rozkaz Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/5/2014, ktorým súd v jeho neprospech porušil § 42 ods. 3 Trestného zákona, § 92 ods. 2 Trestného zákona, § 2 ods. 8 Trestného poriadku, Protokol č. 7 Dohovoru, str. 4 ods. 1, čím roztočil špirálu v porušovaní zákonov a k výsmechu osobám práva neznalým dal na vedomie, že súd pozná zákon. Za relevantný dôkaz považoval, že vo veci 1T/5/2014 OS Čadca rozhodol správoplatnením trestného rozkazu nezákonný sudca, k čomu sa okresný súd nevyjadril, rovnaký postoj zaujal Okresný súd Čadca i v konaní o obnovu konania č. k. 2Nt/16/2014 v spojení s KS v Žiline 2Tos/54/2015 odpoveď, či rozhodoval vo veci 1T/5/2014 zákonný sudca alebo nie, mal súd v predmetnom konaní požiadať Ústavný súd SR. Napriek tomu neopomenul uviesť jeho recidívu na úkor nevykonania a ignorovania všetkých dôkazov. Namietol zaujatosť zákonnej sudkyne, ktorá sama potvrdila priateľský vzťah k sudcovi JUDr. Gilaníkovi. Ako prílohu k odvolaniu doložil kópiu odpovedí Okresného súdu Nitra zo dňa 08.02.2018, ktorým bola preukázaná nezákonnosť trestného rozhodnutia. Kópiu priložil ako dôkaz, ku ktorému sa mal v rozsudku vyjadriť súd.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom podaného odvolania a jeho dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

4. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil. Uviedol, aké dôkazy v konaní vykonal, ktoré skutočnosti považoval pre rozhodnutie za významné, aké právne predpisy pri rozhodnutí aplikoval.

5. I odvolací súd za významnú považoval skutočnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 8 zákona č. 514/2003 Z. z. v platnom znení, podľa ktorej právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o treste má ten, na kom bol úplne alebo sčasti vykonaný trest, ak v ďalšom konaní bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné, alebo v ďalšom konaní bol spod obžaloby oslobodený, alebo bolo trestné stíhanie zastavené.

6. Žalobca v priebehu konania ani jednu z týchto skutočností nepreukázal. Nepreukázal ani to, že by v ďalšom konaní bol odsúdený na miernejší trest, než ktorý na ňom bol vykonaný na základe zrušeného rozsudku.

7. I keď možno prisvedčiť žalobcovi v tom, že Okresný súd Čadca v trestnom konaní, ktoré prebiehalo pod sp. zn. 1T/5/2014 pri ukladaní trestu nezohľadnil ním vykonaný trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra a napriek tomu, že trest odpracoval, Okresný súd Čadca zrušil predchádzajúce odsúdenie a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody, k tomu, aby bol žalobca v konaní úspešný, by musela prísť ďalšia skutočnosť, a to, že trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, ktorým k pochybeniu podľa žalobcu došlo, by musel byť v ďalšom konaní zrušený ako nezákonný, čo sa v danom prípade nestalo. Sám žalobca totiž napriek tomu, že podal proti trestnému rozkazu Okresného súdu Čadca odpor, tento zobral späť a jeho návrhu na povolenie obnovy konania vyhovené nebolo. Nemohlo byť tiež vyhovené ani žiadosti o podanie dovolania, nakoľko trestný rozkaz Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/5/2014 zo dňa 07.05.2014 bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom, v nadväznosti na čo podané dovolanie vzal žalobca späť (uznosenie Okresného súdu Čadca č. k. 1T/5/2014-352 zo dňa 10.04.2015).

8. V súvislosti s tým správne prvoinštančný súd konštatoval, že žalobca sa nemôže snažiť zlepšiť svoje postavenie v konaní o nároku na náhradu škody voči štátu, ak nevyužil všetky procesné práva priznané mu Trestným poriadkom. Za správny odvolací súd považoval i postup prvoinštančného súdu, pokiaľ uviedol, že v konaní pred súdom si môže poškodený uplatňovať nárok na náhradu škody iba v rozsahu, v akom nebol príslušným orgánom uspokojený, v zákonom stanovenej lehote a iba z dôvodov v žiadosti o predbežného prerokovanie nárokov uvedených (§ 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z.). Na iné ďalšie doplnené dôvody, ktoré predmetom predbežného prerokovania neboli, súd prihliadať nemôže, a preto správne na ďalšie v žiadosti o predbežného prerokovanie neuvedené dôvody prvoinštančný súd neprihliadal.

9. V žiadosti o finančné odškodnenie zo dňa 10.11.2016 žalobca požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu a nezákonného rozhodnutia Okresného súdu Čadca v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/5/2014 zo dňa 07.05.2014, v ktorom vytýkal, že Okresný súd Čadca vydal trestný rozkaz, ktorým zrušil predchádzajúce odsúdenie na výkon trestu povinnej práce v trvaní 80 hodín, ktorý v tom čase už dávno vykonal, čo si súd v konaní nezisťoval, čím porušil § 42 ods. 3 Trestného zákona a § 2 ods. 8 Trestného poriadku a pravidlo „ne bis in idem“. Okresný súd Čadca a Krajský súd v Žiline v konaní o povolenie obnovy konania prieťahmi znemožnil žalobcovi podať dovolanie, nakoľko v zákonnej lehote neodstúpili vec dovolaciemu súdu, ani mu k dovolaniu neustanovil obhajcu, stále nemá v registri trestov zahladený trest vykonaných verejnoprospešných prác. I predmetný trest je stále evidovaný ako zrušený, v dôsledku čoho mu bol uložený dlhší výkon súhrnného trestu odňatia slobody po dobu 40 dní. V spojitosti s tým vyčíslil sumu primeraného finančného zadosťučinenia na 12.000 €.

10. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky listom sp. zn. 40942/2015/61/D/218 zo dňa 31.07.2015 vo veci opakovaného podnetu na podanie dovolania podaného vo veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 1T/78/2012 žalobcovi oznámil, že zotrváva na svojej odpovedi, v ktorej bolo uvedené, že je zrejmé, že žalobca nevyužil svoje zákonné právo na použitie riadnych opravných prostriedkov. Pokiaľ by využil opravný prostriedok, mohol pokračovať v konaní na prvostupňovom súde, mohol predostrieť svoje argumenty v rámci svojej obhajoby a takýmto spôsobom preukázať svoje tvrdenia. Právny poriadok Slovenskej republiky vyžaduje od oprávnených osôb ich aktívnu účasť na ochrane svojich práv a právom chránených záujmov. Použitie mimoriadnych opravných prostriedkov v trestnom konaní je podmienené viazané na predchádzajúce použitie všetkých riadnych opravných prostriedkov oprávnenými osobami. Z tohto dôvodu nebolo možné podať dovolanie ani podnet na podanie dovolania ministrom spravodlivosti.

11. Súc viazaný obsahom a dôvodmi žiadosti o predbežné prerokovanie nároku prvoinštančný súd správne pri posudzovaní odôvodnenosti žalobcom podanej žaloby o náhradu škody skúmal a dôkazy vykonával iba v rámci dôvodov žalobcom uplatnených žiadostí o predbežné prerokovanie nároku (§ 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z.). Či v konaní Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/5/2014 konal zaujatý sudca, alebo sa v konaní dopustil prieťahov, žalobca nenamietal ani v priebehu tohto trestného konania, ani v žiadosti o predbežné prerokovanie jeho nároku na príslušnom orgáne, a teda ani súd v predmetnom konaní nebol oprávnený predmetné otázky posudzovať.

12. Paradoxne sám žalobca v podanom odvolaní namietol premlčanie vlastného nároku napriek tomu, že sa námietke premlčania vznesenej žalovaným v priebehu konania pred okresným súdom bránil. V tejto súvislosti správne prvoinštančný súd konštatoval, že premlčaný môže byť iba existujúci nárok a u nároku, ktorý neexistuje, ani premlčacia lehota neplynie. V dôsledku toho sa námietkou premlčania vznesenou žalovaným ani podrobnejšie nezaoberal. K námietke zaujatosti vo vzťahu k zákonnej sudkyňi odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozhodnutie predsedníčky súdu o námietke vznesenej sudkyňou, ktorým ju z prejednávania a rozhodnutia predmetnej veci nevylúčila, bolo žalobcovi doručené spolu s predvolaním na pojednávanie prostredníctvom jeho právneho zástupcu 16.03.2020. Pokiaľ preto v priebehu konania zostal nečinný a námietku zaujatosti vzniesol až v podanom odvolaní, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 1 CSP na ňu neprihliadal. Námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do 7 dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvodu, pre ktorý je sudca vylúčený na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada.

13. V nadväznosti na uvedené, stotožniac sa s odôvodnením rozhodnutia zo strany prvoinštančného súdu, ktorý podrobne logicky vyargumentoval, na podklade akých skutočností nárok žalobcu nepovažoval za odôvodnený, svoje rozhodnutie nielen skutkovo, ale i právne podložil, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

14. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, v spojitosti s čím odvolací súd žalovanému priznal vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (§ 396 ods. 1 v spojení s § 255 a § 262 ods. 1 CSP).

15. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý
druhého stupňa. (§ 429 CSP)

za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)